

Beszámoló

A Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíját a zeneművészet területén 2023-ban második alkalommal kaptam meg. Az elmúlt évben a benyújtott pályamunkámon (GrotExit) kívül számos művet sikerült befejeznem és legalább ugyanennyit vázlataiban már elkezdtem, köztük egy versenyművet angolkürtre. A kuratórium megelőlegezett bizalmát igyekeztem a lehető legnagyobb alázattal és felelősen kamatoztatni, így a GrotExit című egytételes vokálszimfonikus művet többszöri átdolgozás után befejeztem. Ebben a műben arra a kérdésre kerestem a választ, hogy az ember miképpen észleli a valóságot? Egyáltalán találhat-e kiutat az egyre inkább groteszkbe forduló erőltetett menetből? Van-e még harmónia a Kyrie-ben, vagy éppenséggel a folyton mindent elárasztó információáradatban, megfelelési kényszerben csak elfedve halljuk meg a belső elcsendesedés igéjét? A cím és a hozzá kapcsolódó jelentéstartalom nem véletlenül utal az önmaga árnyékát valóságként definiáló ember szabadulására. A belső torzulás, a gondolatok össze-vissza cikázó örvénye, a nyugtalanság és kiégés határán megelmlhető a béke, ott hangzik bennünk, körülöttünk, felettünk. Az emberi hang, a zene legtisztább ősfarmája. A hang születésünktől fogva elkísér minket és azt tartják, hogy aki szépen énekel az kétszeresen imádkozik. Ennek a metaforáját kerestem a hangszerek keltette zűrzavar mögött megszólaló éteri kórustöredékekben. Két minőség szimultán létezését szerkesztettem egyazon zenei folyamatba. A mű létesülése abban áll, hogy aki hallgatja képessé válik-e kihallani a szépet, az éterit a zűrzavarból, képes-e a torz mögött meghallani a tisztát, képes-e önmagán túllépve felismerni a valóság metafizikai jelenlétét.

Minden évben ellátogatok a rétyi nyírbe. Lenyűgözőnek találom Székelyföldnek ezt a különleges természetadta szegletét. Egyetemi éveim alatt olvastam először Székely János elképesztő természeti költeményei közül épp a Fiatal nyír címűt. Megszólított ez a barátságos hangvétel. Az ember, a költő megnevezheti a nyírfát, de a nyír vajon képes-e rá? *Ám, de engem nem talál sz meg, rám a szó meg nem tanít, ami fény volt lánggá bomlik, beszél, ami hallgatott.* Így vall Székely a nyírfáról, aki a csak akkor szól, ha elég és nekünk adja a melegét. Tavaly nyáron a GrotExit után sikerült írnom egy dalt Székely János verse és a rétyi nyírben töltött csodálatos délután hatására, amit néhány barátommal még azon év őszén rögzítettünk.

Végül a tavaly évvégén néhány fiatal drámaíróval közösen azon töprengtünk, hogy a gyermek és ifjúsági színházak miért nem fordítanak minőségi figyelmet a zenés műfajokra, miért ne

születhetnének olyan szimfonikus ihletettséggű zenés színpadi művek, amelyek a szó legnemesebb értelmében gyermekiek. Tele gazdag és meglepő fantáziával. Így született meg az ötlet, hogy írjunk egy amolyan ifjúsági zenés színpadi művet, amelyben a dalokat nagyzenekari apparátussal komponálom meg. Elképesztő nehéz feladat, mégis hihetetlen színes és gazdag világot teremthet egy ehhez hasonló, az ifjúsági- és bábszínházakban rendhagyónak számító kísérlet. Eddig három tételt sikerült megírnom a teljes anyagból Csernai Mihály fantasztikus dalszövegeire.

Rég volt ilyen termékeny évem hála a Communitas Alapítvány nagyvonalú, immár hagyománynak számító ösztöndíjának. Ezúton is hálásan köszönöm a bizalmat és a fiatal alkotók felé való, szabad alkotásra ösztönző odafordulást.